

**ODLUKA
VISOKOG PREDSTAVNIKA**

Koristeći se ovlaštenjima koja su mi data članom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja pomenutog Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir članak II. 1. (d) gore navedenog Sporazuma, prema kojem visoki predstavnik "pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u vezi sa civilnom implementacijom";

Pozivajući se na stav XI. 2. Zaključaka Konferencije za implementaciju mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem obavezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim", u vezi sa određenim pitanjima, uključujući (u skladu sa tačkom (c) ovog stava) i "mjere u svrhu osiguranja implementacije Mirovnog sporazuma na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta";

Pozivajući se dalje na tačku 12.1. Deklaracije Vijeća za provođenje mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. decembra 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra da uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju povjerenje, predstavlja preduvjet za dugotrajni mir i samoodrživu ekonomiju koja je u stanju da privuče i zadrži strane i domaće ulagače;

Imajući u vidu učinjene napore na ostvarivanju osnažene strategije za reformu pravosuđa kako bi se ojačala vladavina prava u Bosni i Hercegovini i njenim entitetima u 2002/03, što je odobrio Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira 28. februara 2002. godine;

Prisjećajući se Rezolucije Savjeta bezbjednosti Ujedinjenih naroda br. 1503 (2003) i izjavu predsjednika Savjeta bezbjednosti (S/PRST/2002/21), od 23. jula 2002. godine kojom se daje podrška strategiji Međunarodnog suda za bivšu Jugoslaviju ("MKSJ") na osnovu koje će istrage biti završene do kraja 2004. godine, sve radnje u prvostepenom postupku do kraja 2008. godine, a kompletan rad Suda u 2010. godini (S/2002/678), s tim da će se Sud u svom radu koncentrirati na krivično gonjenje i suđenje najvišim vođama koje se sumnjiči da su najodgovorniji za zločine u okviru nadležnosti MKSJ-a, dok će suđenja onim koji su manje odgovorni biti ustupljena nadležnim domaćim sudovima uz jačanje sposobnosti tih sudova da obavljaju taj posao;

Konstatirajući da je Savjet bezbjednosti izjavio da se prethodno pomenutom Strategijom okončanja rada MKSJ-a ni na jedan način ne ometa obaveza zemalja da provode istrage koje se odnose na optužene osobe kojima se neće suditi na MKSJ-u i da preduzimaju odgovarajuće radnje u vezi s podizanjem optužnica i krivičnim gonjenjem, imajući istovremeno na umu da MKSJ ima primat nad domaćim sudovima;

Imajući u vidu da je jačanje domaćih pravosudnih sistema od ključne važnosti za funkcioniranje pravne države općenito, a pogotovo za provedbu strategije okončanja rada MKSJ-a;

Imajući u vidu također da je u svom kominikeu donesenom nakon sastanka u Sarajevu 26. septembra 2003. godine, Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira uzeo u obzir Rezoluciju Savjeta bezbjednosti Ujedinjenih naroda br. 1503, kojom se između ostalog, poziva međunarodna zajednica da podrži rad visokog predstavnika u uspostavljanju Vijeća za ratne zločine;

Konstatirajući napredak postignut u razvoju kapaciteta Posebnog odsjeka za ratne zločine Suda Bosne i Hercegovine i Posebnog odjela za ratne zločine Tužilaštva Bosne i Hercegovine;

Konstatirajući također da je razvoj tog kapaciteta ponekad onemogućen usljed neprepoznavanja pravnih specifičnosti vezanih za ustupanje predmeta od strane MKSJ-a;

Svjesni naročito da određene odredbe domaćeg zakonodavstva u primjeni na predmete koje MKSJ ustupa Bosni i Hercegovini mogu predstavljati smetnju za efikasno suđenje u domaćim sudovima;

Uz žaljenje što, međutim, organi vlasti u Bosni i Hercegovini nisu posvetili odgovarajuću pažnju promjenama u zakonodavstvu neophodnim kako bi se olakšalo krivično gonjenje i suđenje u predmetima koje ustupa MKSJ;

Posebno svjesni hitnosti da se ovakve odredbe izmijene i dopune;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno, Visoki predstavnik donosi sljedeću

**ODLUKU
KOJOM SE DONOSI ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KRIVIČNOM
POSTUPKU BOSNE I HERCEGOVINE**

("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05 i 48/05)

Zakon koji slijedi kao sastavni dio ove Odluke stupa na snagu kao što je predviđeno u članu 5, na privremenoj osnovi, sve dok ga Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova Odluka stupa na snagu odmah.

Ova Odluka se odmah objavljuje u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine".

Broj 15/06
16. juna 2006. godine, Sarajevo

Visoki predstavnik
dr. **Christian Schwarz-Schilling**, s. r.

**ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU BOSNE I
HERCEGOVINE**

**Član 1.
(Izmjena i dopuna člana 135.)**

(1) U članu 135. (*Trajanje pritvora u istrazi*) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05 i 48/05) (u daljnjem tekstu: Zakon), iza stava 3. dodaje se novi stav 4, koji glasi:

"(4) Izuzetno i u izrazito složenom predmetu vezano za krivično djelo za koje je propisana kazna dugotrajnog zatvora, pritvor se može ponovo produžiti za još najviše tri (3) mjeseca nakon produžetka pritvora iz stava 3. ovog člana. Pritvor se može produžiti dva puta uzastopno, po obrazloženom prijedlogu tužioca za svako

produženje, koji treba da sadrži izjavu kolegija Tužilaštva o potrebnim mjerama da bi se istraga okončala (član 225. stav 3.). O žalbi protiv rješenja vijeća o produženju pritvora odlučuje vijeće Apelacionog odjeljenja. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja."

(2) U dosadašnjem stavu 4. člana 135. Zakona, koji postaje stav 5, riječi "stava 1. do 3." zamjenjuje se riječima "stava 1. do 4."

Član 2. **(Izmjena i dopuna člana 137.)**

(1) Stav 2. člana 137. (*Pritvor nakon potvrđivanja optužnice*) Zakona mijenja se i glasi:

"Nakon potvrđivanja optužnice i prije izricanja prvostepene presude, pritvor može trajati najduže:

- a) jednu godinu u slučaju krivičnog djela za koje je propisana kazna zatvora do pet godina;
- b) jednu godinu i šest mjeseci u slučaju krivičnog djela za koje je propisana kazna zatvora do deset godina;
- c) dvije godine u slučaju krivičnog djela za koje je propisana kazna zatvora preko deset godina, ali ne i kazna dugotrajnog zatvora;
- d) tri godine u slučaju krivičnog djela za koje je propisana kazna dugotrajnog zatvora.

(2) Iza stava 2. člana 137. Zakona dodaje se novi stav 3, koji glasi:

"(3) Ako za vrijeme iz stava 2. ovog člana ne bude izrečena prvostepena presuda, pritvor će se ukinuti i optuženi pustiti na slobodu."

(3) Dosadašnji stavovi 3. i 4. člana 137. Zakona postaju stavovi 4. i 5.

Član 3 **(Izmjena i dopuna člana 185.)**

(1) Iza stava 4. člana 185. (*Vrste troškova*) Zakona, dodaje se novi stav 5, koji glasi:

"(5) Na zahtjev odbrane, nagrada za postavljenog branitelja može se isplaćivati u toku postupka u redovnim intervalima koje Sud utvrdi, uzimajući u obzir činjenice i okolnosti svakog predmeta. U izuzetnim okolnostima, Sud može odrediti i da se isplata izvrši unaprijed, prije nego što nastanu izdaci."

(2) Dosadašnji stav 5. člana 185. Zakona postaje stav 6.

Član 4. **(Primjena ovog Zakona)**

Ovaj Zakon se primjenjuje na sve predmete za koje je nadležan Sud Bosne i Hercegovine u kojima pravosnažna presuda nije donesena prije dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 5. **(Stupanje na snagu ovog Zakona)**

Ovaj Zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine".